

Her Gözümü Açışta Gölgede Dirileyim

— KARDELEN · 14 Aralık 2013

Böyle çekip gitmekle intikam alamazsın
Sevdi mi sor bu kalbim senden bir başkasını
Hiç olmayan aşkların düşüne dalamazsın
Sevemez o yüreğin benden bir başkasını

Yalan dolu sevdanı ballandırıp anlattın
Kandırırım diyerek belki inanır sandın
Desene sen boşyere kulağımı çınlattın
Beni yakayım derken, sonunda kendin yandın

Seviyorum dedikçe, beni hep pişman ettin
Boşa mıydı kalbinin bana duyduğu bu his
İsyan etti yüreğim en son canıma yettin
Kırk yıllık umutlarım şimdi kalbimde hapis

Terk-i diyar eyleyip aşkı susturamazsın
İçinde bir yerlerde sevdanı barındırır
Duygunu gizleyerek aşkı bastıramazsın
Her gülüşüm ruhundan öfkeni arındırır

Adın çapkına çıkmış, ha üç eksik, bir fazla
Var mı bütün bunların sana hiç bir faydası
Karnın bu kadar tokken neden yetinmez azla
Oysa bir ben sanırdım yüreğinin şeydası

Tam sonuna gelmişken, tecrit ettin kendinden
Keşke onun yerine alsaydın şu canımı
Söyle kim sevdi seni taşar gibi bendinden
Seviyorum dedikçe susturdun sol yanıma

Sıkı sarıl bırakma bırakırsan düşerim
Göz göre göre hem de bu aşk burda bitecek
Yokluğunda bilirsin sensiz nasıl üşürüm
Çöle çevirdiğin kalp hiç yok yere yitecek

Son pişmanlık faydasız koparıp atma beni
Sen iste ki ruhunda gül olup derileyim
Henüz daha açmadan dalımdan etme beni
Her gözümü açışta gölgende dirileyim

Kardelen
Serap Sönmez